

Barbara Więcek

Luzin, pow. Wejherowo

Informator Archeologiczny : badania 1, 108-109

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pozwała datować omawiany obiekt roboczo na okres halsztacki C.

W odległości około 2,5 - 3 km na wschód od cmentarzyska leży badane w 1962 roku przez ośrodek wrocławski, grodzisko kultury łużyckiej. Wzajemny związek obydwu stanowisk tak chronologiczny jak i funkcjonalny należy ustalić w przyszłych badaniach.

K U R Ó W, pow. Nowy Sącz

patrz średniowiecze

L U B N I E W I C E, pow.
Sulęcín

Muzeum Okręgowe w Zielonej
Górze

Badania prowadził mgr A. Marcinkian, w okresie od 15.VIII do 1.IX., finansował WKZ w Zielonej Górze.

Kontynuowano badania osady z wczesnej epoki żelaza i okresu rzymskiego. Na obszarze pięciu arów odkryto szereg jam osadniczych ludności kultury łużyckiej oraz resztki pieca garncarskiego.

Charakter ceramiki wskazuje, iż użytkownikami osady w jej pierwszej fazie osadniczej była ludność kultury łużyckiej /grupa górzycza/. Na nią, nawarstwiała się częściowo osada z IV-V w. n. e., której centrum znajdowało się prawdopodobnie na obszarze zniwelowanym dziś pod budowę boiska szkolnego. Stąd zachowały się tylko nieliczne ślady. Są to luźne ułamki ceramiki znalezione w warstwie humusu, w zachodniej części stanowiska, tuż przy boisku.

L U Z I N, pow. Wejherowo

Muzeum Archeologiczne w Gdań-
sku

Badania prowadziła mgr Barbara Więcek, finansował - WKZ w Gdańsku.

Prace ratownicze na cmentarzysku w Luziniu, były kontynuacją badań z roku 1966.

Cmentarzysko datowane jest na wczesną epokę żelaza /Hallstatt C/ i należy do grupy kaszubskiej kultury łużyckiej.

W wyniku prac odkryto: 1 rodzinny grób z obstawą, 1 miniaturowy grób skrzynkowy symboliczny bez wyposażenia oraz 3 bliżej nieokreślone kilkuwarstwowe skupiska polnych kamieni nie zawierające żadnego materiału. Dwa z tych usypisk usytuowane były w pobliżu grobów, trzecie w dość znacznej odległości.

Grób rodzinny zawierał 3 popielnice kryte misami i obejmującą pokrywą, oraz dwa małe kubki jako przystawki. Popielnice miały w dwóch wypadkach formy baniaste, w jednym - dwustożkową. Kości w nich złożone wykazywały układ anatomiczny. We wnętrzu popielnicy nr 1 znajdowały się dwie przepalone taśmowate bransolety wykonane z brązu.

Łącznie w latach 1966-67 odkryto 6 grobów i 3 usypiska kamieni.

Ł. Ą. C. K. O., pow. Inowrocław

Zakład Archeologii Wielkopolski
i Pomorza IHKM PAN w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Perzyńska-Holasowa, finansował - IHKM PAN.

W ramach badań nad osadnictwem pradoliny Noteci, wykonano szereg wykopów sondażowych na terenie otwartej osady z okresu halsztackiego i wczesnośredniowiecznego.

W wykopach I i II uchwycono warstwę osadniczą z okresu halsztackiego oraz część jamy łużyckiej. W wykopie III odkryto dwie warstwy